

Josep Clapés rehabilita les façanes dels pisos de la Sra. Enriqueta, a Carles Damm

■ La iniciativa dels propietaris contribuirà a dignificar la plaça

Fins a la data s'han rehabilitat tres de les façanes de les sis que formen el conjunt (A&BM)

REDACCIÓ
Sant Celoni

A iniciativa dels propietaris, el pintor Josep Clapés està rehabilitant algunes de les façanes dels anomenats pisos de la senyora Enriqueta, a la plaça Carles Damm. Una iniciativa que ha estat aplaudida per l'Ajuntament que ha assegurat que, amb aquesta actuació, s'acaba de dignificar aquest espai del municipi on ja es va renovar la plaça recentment. Les obres de restauració de les façanes van

començar a la tardor de 2011 i encara continuen. Fins a la data, s'han recuperat les façanes de tres de les cases i ara es treballa en la quarta edificació de les sis que formen en conjunt.

L'Ajuntament va començar a endreçar la plaça de Carles Damm l'estiu de 2009 amb la instal·lació d'unes baranes de ferro imitant les que hi havia hagut antigament. També es van restaurar els pilars d'obra que sostenien les antigues portes del parc, es va renovar l'arbrat, els bancs i els fanals, i s'hi van instal·lar jocs in-

fantils.

La segona i definitiva fase de remodelació de la plaça es fer el febrer de 2011, després de les obres d'eliminació del pas a nivell i la construcció del nou pas de vianants sota la via. En aquesta intervenció es van acabar les tanques perimetrals i es van arranjar els marges del carrer Canàries. La plaça de Carles Damm té, a més, un atractiu natural i és la seva condició de mirador encarat al Montnegre.

Els pisos de la senyora Enriqueta tenen el seu origen en

Enriqueta Puig Morell, que es va fer càrrec del negoci familiar, una cerveseria i dipòsit de gel al carrer Rauric de Barcelona, a través del qual va fer una amistat especial amb l'empresari cerveser Carles Damm. Afectada per una malaltia pulmonar, el metge li va recomanar els aires del Montseny i el 1920 es va comprar una caseta a Sant Celoni, a l'altra costat de la via del tren, on passava temporades fins que s'hi va establir definitivament cap al 1935.

És la casa coneguda com la torre de la senyora Enriqueta, on també van estiuajar Carles Damm i la seva esposa. El 1923 es van començar a construir les sis cases adossades, de dues plantes cadascuna i amb dos pisos per planta, que es van acabar el 1924. El grup de cases, conegudes com els pisos de la senyora Enriqueta, es llogaven a estiuajants amb els mobles i tot el parament. Abans de la Guerra Civil en aquest indret s'hi seguia la vida d'una colònia d'estiuajants.

L'any 1931 Carles Damm va urbanitzar el parc davant dels pisos de la senyora Enriqueta perquè servís d'esplai a estiuajants i residents. Estava envoltat amb una tanca vegetal i tenia diversos portals d'accés, destacats amb pilars de maó, amb portes de fusta als inicis i, posteriorment, de ferro. Després de la Guerra els pisos es van llogar a gent de Sant Celoni i a empreses. Maria Martínez Pérez, per exemple, hi va tenir una acadèmia entre els anys quaranta i seixanta.

El doctor Aleix Prat, originari de Sant Celoni, rep una beca per investigar el càncer de mama

Una imatge de l'Aleix Prat i Aparicio rebent la beca (A&BM)

REDACCIÓ
Sant Celoni

El doctor Aleix Prat Aparicio, amb orígens familiars i vincles personals amb Sant Celoni, ha rebut la Beca Roche en Onco-Hematologia Traslacional que li permetrà desenvolupar una investigació en aquest àmbit a l'Institut d'Oncologia de la Vall d'Hebron de Barcelona orientades a aprofundir en el coneixement biològic del càncer de mama i avançar en la personalització dels tractaments. Prat provarà, per primera vegada a l'Estat, una nova tecnologia que permetrà determinar els subtipus moleculars d'aquest tumor i identificar marcadors de resposta per als tractaments antitumorals.

L'acte de lliurament de la Beca, celebrat a Madrid el 28 de febrer, va anar a càrrec

de la ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat Ana Mato. La ministra va elogiar la iniciativa de la Beca Roche, dotada amb 77.000 euros i que enguany arriba a la seva tercera edició. Prat, que està completant la seva formació al Centre Oncològic Lineberger de la Universitat de Carolina del Nord (EUA), va agrair l'atorgament de la Beca per un projecte que es farà en col·laboració d'aquesta Universitat americana i que compta amb un objectiu a llarg termini de crear una unitat translacional que doni suport a la comunitat investigadora a l'Estat i a l'estranger. Durant els quatre anys d'estada postdoctoral de Prat a Carolina del Nord, Prat ha tingut ocasió de treballar en un laboratori que és líder en investigació traslacional de càncer de mama.

EN PRIMERA PERSONA

FERRAN CATARINEU PRAT, fcatarineu@hotmail.com · www.fcatarineu.blogspot.com

Truman Capote

Restaurant de l'Ateneu Barcelonès, taula per set, a la meua esquerra l'Ada Castells, tot un privilegi. Tema: literatura, naturalment. Descrit l'escenari anem al cas: l'Ada és de les poquíssimes persones que han llegit alguns dels meus relats del segon recull que estic acabant (una intimitat que ara ha deixat de ser-ho). El cas és que fa temps em va dir "el teu estil em recorda el d'en Truman Capote" i, encuriós, vaig cercar *Todos los cuentos* del reconegut autor per llegir-lo amb calma, detingudament, analíticament. Està exhaurit (de les bones obres no se n'acostuma fer segones edicions, *Ada dixit*), però el vaig trobar a la biblioteca de Palautordera, allà dirigit des de la de Sant Celoni.

D'en Truman Capote -com tothom que acostuma a llegir, suposo-, coneixia *A sang freda* i *Desdejuní a Tiffany's*; de contes cap, ni tan sols sabia que n'hagués escrit, imperdonable ignorància, la meua, que em dol fer palesa però no vull faltar a

la veritat. D'entrada, després d'haver llegit *Todos los cuentos*, crec que la curta obra novel·lística de Truman Capote és millor que la també minsa, llarga en el temps i molt diversa en qualitat, de relats curts, on hi ha de tot.

No cal dir que tota l'obra de l'autor nord-americà va estar condicionada pels seus problemes personals, psicològics, i sobre tot pels derivats de l'alcoholisme i drogoaddicció que el van portar a una depressió autodestructiva. Malgrat això, l'èxit especialment de *A sang freda*, li ha donat una merescuda projecció internacional que, a pesar de les contradiccions i vaivens de la seva vida, fa que estigui considerat com un dels grans de la literatura nord-americana.

Com a contista Truman Capote és un cas excepcional. M'explico. Com fins fa ben poc temps a Europa i ja no cal dir al nostre país, el conte -malgrat la seva dificultat en haver de concentrar tota la història

a narrar en un espai reduït- era poc valorat (ara ja no, ara els escriptors de renom també publiquen els seus reculls de relats curts, fins i tot de microrrelats, més difícils encara), a la cultura anglosaxona en canvi, els relats curts són molt preuats. (*Dublinenses*, de James Joyce, és una obra mestra, per posar un exemple, cabdal a la seva biografia com escriptor, de les que et conviden a rellegir-les). Per això sobte una mica que Truman Capote no els donés prou importància i en publicqués pocs i al llarg de molts anys, des del 1943, el primer, fins al 1982.

Al recull *Cuentos completos* s'hi troba de tot: contes mediocres -els primers que va escriure- i d'altres d'excel·lents. Cosa normal en un recull que barreja relats escrits amb tant gran lapse de temps: l'estil de qualsevol escriptor canvia, es poleix, al llarg els anys i ell no n'és cap excepció, al contrari, la seva peculiar i atzarosa vida no deixen de reflectir-se en l'estil dels seus escrits. Tres d'entre ells em van sobtar

gratament pel seu to melancòlic: *El convidat del dia d'Acció de Gràcies*, *Un Nadal* i *Un record nadalenc*, on tracta el temps de la infància compartint personatges protagonistes tot i que van ser escrits en un període de vint anys, tots tres d'extraordinària qualitat i que podrien formar una trilogia molt definida si l'autor s'ho hagués proposat, que no ho sembla.

Però una vegada llegits, rellegits i analitzats tots el contes de Truman Capote, comprovada, patida i gaudida la diferència de qualitat entre ells, especialment entre els primers poc treballats i l'excel·lència del darrers, em té preocupat un greu dubte hamletic: quan la meua admirada Ada em va dir que el meu estil li recordava el de l'escriptor nord-americà, a quins contes es referia?, als bons o als mediocres?, als que arriben a l'excel·lència o als que caldria que hagués llançat a la paperera? I és clar, quan ens tornem a trobar, si ens tornem a trobar, qui és l'agosarat que li ho pregunta!

L'Associació de Donants de Sang recull 167 bosses a Sant Celoni

REDACCIÓ
Sant Celoni

Fins a 167 bosses són les que va recollir a Sant Celoni el Banc de Sang i de teixits a Sant Celoni el passat cap de setmana amb l'acapte organitzat al municipi. La xifra ha estat especialment valorada per l'Associació de Donants de sang, entitat que organitzava l'acapte, ja que la cita va coincidir amb una forta passa de grip a Sant Celoni.

En total, es van acostar a la sala Bernat Martorell de Can Ramis fins a 180 persones, malgrat totes no van complir els requisits per ser donants ja que, alguns havien estat refredats els dies previs, altres havien viatjat a l'estranger o tenien la pressió baixa i alguns havien visitat al dentista en els darrers mesos. La propera convocatòria del Banc de Sang a Sant Celoni serà pels dies 25 i 26 de maig.